

درس پنجم و ششم نهم

زمان گذشته ساده: (simple past)

در زبان انگلیسی از زمان گذشته ساده (simple past) معمولاً برای بیان وقایعی که یک یا چند بار در گذشته اتفاق افتاده اند استفاده می شود.

فرمول جملات مثبت زمان گذشته ساده:

قید زمان	قید مکان	قید حالت	مفعول	شکل دوم فعل	فاعل
----------	----------	----------	-------	-------------	------

کاربردها: مهم ترین استفاده های این زمان عبارتند از :

الف) بیان عمل یا حالتی که در یک زمان مشخص در گذشته شروع و تمام شده است.

- She **met** Sarah three weeks **ago**. او سه هفته پیش سارا را دید.

ب) بیان کارهایی که در گذشته یکی پس از دیگری اتفاق می افتد.

- I **got** up early in the morning, **washed** my face, **ate** breakfast, **got** dressed, and **went** to school.

صبح زود از خواب بیدار شدم، صورتم را شستم، صبحانه خوردم، آماده شدم و به مدرسه رفتم.

ج) بیان عملی که در طول مدتی در گذشته شروع و پایان یافته است.

- Mina **lived** in Japan **for** seven years. مینا در ژاپن به مدت هفت سال زندگی کرد.

- د) بیان عادت ها، اعمال و یا واقعیت هایی که در گذشته انجام می شده ولی در حال حاضر آنها را انجام نمی دهیم. در چنین حالتی معمولاً از قیود تکراری نظیر **always** همیشه، **often** اغلب، **sometimes** معمولاً و **never** هرگز استفاده می شود. در این حالت می توان از عبارت **used to** هم استفاده کرد.

- My father always **listened** to classical music.

پدرم همیشه به موسیقی سنتی گوش می داد.

- John never **stayed** home **at weekends**.. جان هرگز آخر هفته ها را خانه نمی ماند

ساختار زمان گذشته ساده:

- در زمان گذشته ساده فعل اصلی جمله به شکل گذشته در می آید. در صورتی که فعل باقاعده باشد این کار با اضافه کردن پسوند **-ed** اتفاق می افتد و در صورت بی قاعده بودن فعل باید شکل گذشته آن را پیدا کنید. برای منفی یا سوالی کردن جملات در این زمان باید از فعل کمکی **did** استفاده کنید. پس از اضافه شدن فعل کمکی به جمله، فعل اصلی در شکل عادی (زمان حال) ظاهر می شود. جدول زیر ساختار جملات در زمان گذشته ساده را نشان می دهد:

جملاتی سوالی	جملات منفی	جملات مثبت	
Did I play?	I did not play	I played	افعال با قاعده
Did I speak?	I did not speak	I spoke	افعال بی قاعده

بودن (Be)

فعل **be** یا بودن یک فعل کاملاً بی قاعده است. در صورتی که این فعل به عنوان فعل اصلی در جمله باشد دیگر برای سوالی یا منفی کردن جمله به آن فعل کمکی اضافه نمی کنیم و از همین فعل استفاده می شود.

جملاتی سوالی	جملات منفی	جملات مثبت	
Was I?	I was not	I was	I/he/she/it
Were you?	you were not	you were	you/we/they

در پایان جزوه فعلهای بی قاعده پر کاربرد جهت استفاده آمده است.

ضمایر مفعولی: Object Pronouns

از ضمایر شخصی یا **Personal Pronouns** برای جایگزین کردن اسامی استفاده می شود. ضمایر شخصی را برای صحبت کردن در مورد خودمان یا دیگران استفاده می کنیم و میتوانند به عنوان فاعل یا مفعول در جمله عمل کنند.

ضمایر مفعولی ضمایری هستند که در نقش مفعول در جمله بکار برده می شود. به دلیل اینکه نقش مفعول را دارا می باشند پس در جمله عملی توسط فاعل بر روی آنها صورت گرفته است.

ضمایر مفعولی مفرد		ضمایر مفعولی جمع	
me	من را	us	ما را
you	تو را	you	شما را
him	او را (مذکر)	them	آنها را
her	او را (مؤنث)		
it	آن را (غیر انسان)		

اگر چه این ضمایر را ضمایر مفعولی می نامیم، اما آنها به جز در جای مفعول در هر جای دیگری هم می توانند قرار بگیرند، مثلاً بعد از فعل یا بعد از یک حرف اضافه:

- Our teacher was angry **with us**. (معلممان از دست ما عصبانی بود.)
- **Give me** a ring tomorrow. (فردا به من زنگ بزن.)
- When he comes in, please **tell him** I phoned. (هر وقت آمد، لطفاً به او بگوئید که من زنگ زدم.)

- I'm older **than you**. (من از تو بزرگترم.)
- 'I'm hungry.' 'Me too.' («من گرسنه‌ام.» «من هم همینطور.»)

هنگامیکه از ضمائر شخصی به همراه **and** استفاده می‌کنیم، مؤدبانه‌تر این است که ضمائر **I** و **we** را بعد از اسامی و ضمائر دیگر بکار ببریم:

- you **and** I, my father **and** I, them **and** us
همچنین **you** را باید قبل از اسامی و ضمائر دیگر به کار برد:
- you **and** your wife, you **and** her